



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 11. Animi lætitia in minoribus sæpe maior, quàm in magnis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

num aspicias ac facultatem. Hoc ergo vix spiranti Thomæ obsonium attulerunt. Ille annonam cum socijs diuidendam ratus, omnes ad communem mensam vocauit. Et audi ipsum loquentem. *Resedimus. sub dumo, ait, panem comedimus. Et, licet palearum arista, quæ erant in pane, palatum comedentium stimularent, nunquam tamen in vita mea sum tam suauum deliciarum edulio delectatus.* Optimus coquus est appetitus, quo carent Apicij & manducones, qui nunquam bene cenant, quia nunquam esuriunt. Est ergo & hæc utilitas paupertatis, quòd egenis faciat meliùs sapere cibum quemcunque, quàm diuitibus epulas Iouiales: immò & diuitibus, si volunt esse abstinentes. Hinc Artaxerxi & Ptolomæo aqua & panis delitiæ fuerunt; & à Lacedæmonijs coquus omnis juris nigri perpetuo decreto proscriptus est.

Plutarch.
in Laco-
nic. Cic.
§. Tusc.

§. XI.

*Animi letitia in minoribus sæpe maior,
quàm in magnis.*

Accedit ad hoc libertas animi, & vitæ curis vacua, quæ est vel hinc pompæ aulicæ preferenda; quia illa anxietate libera omnia reddit iucunda: hæc autem nunquam quiescit stimulis atque intemperijs exagitata.

Appono

Appono hinc talia expertum & confitentem Augustinum. *Inhiabam, inquit, honoribus, lucris, coniugio, & tu irridebas. Patiebar in eis cupiditatibus amarissimas difficultates, te propitio tanto magis, quanto minus sinebas mihi dulcescere, quod non eras tu, &c.* Et paulo infra: *Quam ergo miser eram! & quomodo egisti, ut sentirem miseriam meam, die illo, quo, cum pararem recitare Imperatori laudes, quibus plura mentirer, & mentienti faueretur abscentibus: easque curas anhelaret cor meum, & cogitationum tabificarum febribus aestuaret. Transiens per quendam vicum Mediolanensem, animaduerti pauperem mendicum, iam credo saturum jocantem atque letantem: & ingemui, & locutus sum cum amicis, qui mecum erant, multos dolores insaniarum nostrarum: quia omnibus talibus conatibus nostris (qualibus tunc laborabam, sub stimulis cupiditatum, trahens infelicitatis mee sarcinam, & trahendo exaegerans) nihil vellemus aliud, nisi ad securam letitiam peruenire, quo nos mendicus ille iam precessisset, nunquam illuc forte peruenturos.*

§. XII.

Dinitum aequè malis, ac nummis, carent pauperes.

Ex his exemplis perspicuum est, quàm

R 5

verum

S. Augustin. l. 6.
Confess.
cap. 6.